

Schönsfeldské Cis. Král. Pražské Rowiny.

Dne 11 Dubna.

Wálečný Posel.

Tať se píše z wálkeho Beckereku na den 19 března: Dle nawrženého plánu wšickni plkové (regimenty) dne 15 dubna museli wytahnouti do pole, a na swých wykázaných místech se postawiti. Nejwětší částka nasseho bogowného lidu zarazí své ležení mezy Pančawou a Babinem, a znamenitý díl osadí průchody v Měhádye, kdež Turcy den po dni w wětší počet rostau. Take w Bělehradě neustále přibývá gať gyzdného tať y pěšho lidu, pokud to opět není Turecká šalba; oni snad gednau brannau wpaussřegí lid do perwnosti, a druzhau brannau geg wpaussřegí. Abyhom ale y my o tom zpráwu měli, že čerstwý lid přitáhl, tedy Turcy po každé

na perwnosti z kusů wystrčelgi. Předněkolika dni gistý počet Tureckých poddaných, wmluwilosse se mezy sebau, chtěli přegiti Turecké mezniky; wšak nešťastně jim toto gegich předsawzeti wypadlo; spahowé (Turečtí gezdcowé) přepadssge, wšecky zagali. Tito wbozy swého poblawzení gisté težce pykali museli.

Z Temesswáru 20 března. Gať nyni očitě widíme, w Banátu wšecko co neyprozřetelněgi k wogně se chystá, a obywatele nemagí se co obáwari, aby jim od nepřatel gaťe nenadále nešťestí nastati mělo. Skutečně tomu tať gest, že w Banátu za 4 týhodne rowně tať znamenitá armáda státi bude gaťo v

Demlina. Geho Excellency Pan General polnj Zbrognošta Hrabě Klerse neyhlawněgi o to se stará, aby lid co neydrjwe do pole Wyattl, a s Panem Generálem polnjm Zbrognoštou Hrabězem z Wartensleben, který zde strz nez moc neyštěle pozůstává, každodenně sbromážděnj drjwá. Banátská armáda from neywyššich Wüdců také mjet bude z polnj Marssalky Laytnanty a 9 Generálmajorů. Wíceyssiho dne Wyattl odtud třetj patalion de Wins, a přjmo táhne k Almassu. — Turcy w Nowé Orsowě pomalu z pewnosti s swými neyznameníteggšimi mohowitostmi stěhugj se dále do země, a když strany toho od počestných kupců tážani byli, dali za odpowěd, že tato pewnost w nez bezpečenstwj gest, gať mile se hne cysařské wogsko z Sedmihradské země, a se položí v Černestu. Koburgské wogsko skutečně postupuge, a osud Nowé Orsowy co neydrjw nagewo přigde. Kláse přednj stráže v Župánku a Staré Orsowy zřjda kdy nepřátely wsdagj.

3 Slawonje 19 března. Gať posledně naši z Staré Hradířky do Berbjru střileli, dali 860 ran z kusu, a od té chvíle Turcy málo kdy se pokuseli k práci ruky přiložiti. Od toho času cle znamená se, že w lesých weliký oheň býwá, který sobě Turečtj dělnicy za dne dělaj, a w noci pomalu na pewnosti pracugj. — Wogsko, genž gest pod zprávou polnjho Marssalka Laytnanta Mitrowského, dostalo poručení přichystati se do pole na každau chvíli. — Do Staré Hradířky swázegj se fassiny a ssancownj kossity w takowém počtu, že by diru nebylo, kdyby dwogj Berbjr

obležen býti měl. Také zde giž mnozho priprav k obleženj pohromadě gest, z čehož mnozý saudegi, že Banaluka podobně nassj ruky zakusý. Ostatně bychom připomenuli o nassich sausedjch a nepřátelich, oni počjnagj býti welmi nezdwořilj, střilegi každodenně po nassich lidech, a neodpuštěgi žádnému, kdej toho postihnau.

3 Sučawy w Bukowjně 12 března. Dne 26 minulého měsýce některj z nassich gyzdných dobrowolnjků pokusyli se blíž Okny přes Tatroš na nepřátely wypadnauti, aby jim kdesy něco zagali. Neschastnau náhodau přizpadi na sylněggšj patrollu arnautů, která 5 nassich dobrowolnjků rozsekala. Dobrowolnjků Major Delli Bassa poslal hned za nepřátely wětšj počet lidu, který zagal 4 arnauty. Při tom ale nezůstalo; hrđinský Pan General Prync z Koburku poslal 200 mužů, a k nim zřjdił Majora Delli Bassu, kterýby nepřátely wyhledal, o čemž se nynj zpráwa očekává.

Osman from giných třich Bassů, tež 7 tisíc gyzdného a pěšjho nepřátelského lidu giž skutečně gest we Sokšanu, aby gehu cumysl, který lehce k vhodnutj gest, zčhy zmařen byl, znamenitý Pan Obrst Karaisay hned s gednjm patalionem Khewenhillerstých a s dwěma dywyzými Cysařowých husarů do Bakowa Wyattl, a gestě mu 2 pataliony pěchoty a 2 dywizy gyzdného lidu z Sedmihradska na pomoc přigimaj. Dále vgistiti můžeme, že w málo dnech wssedko wogsko, Ruské, náše y Turecké w poli přichystané státi bude. Dne 9 března lodj k zbigenij mo-

stu zde westřez z Černowic byly wezeny do Románu. — W Jasý na poručení Pana polního Maršalka Hraběte z Komancowa dwa domowe přisli ohněm k wyhlazení. W těch dwau domích nařednau wsecken lid wymřel. Tato prozřetelnost slauží toliko k tomu, kdyby předce toto náhle mření z morowé nářazy pocházeti mělo, aby se genu hned při prvním propuknutí přitrž učinila. We Fokssanu ale a w Ismailu mezy Turky skutečně morowá hliza panowazti má.

3 Rakaus 31 března. Cysar gezo Milost na důkaz, gať wěrně o své zagatě w Konstantynopoli pečuge, poručil z cysarště Komory 15 tisíc zlatých gednomu peněžoměncy do Konstantynopole zaslati. Tyro tedy peníze pro zagatě giž se potřetj posylagi; gednau bylo wykázáno 10 tisíc, podruhé 12 tisíc, a ted 15 tisíc zlatých. Gať se zdá, neywyšši Sultán neda sobě mndzho na tom zalezeti, aby wyzvěděl, gať se s našimi wbohými zagatými w Konstantynopoli zacházj; nebo on ani hrubě newj, co lonšeho roku za počet lidu a gaťe fraginy ztratil.

Neuywyšši Wezyr měl do Bělehradu 5000 bogowného lidu poslati, gaťoť také nepřátelský lid w welikém počtu w Bosyni sichewati se má. Laudonowa armáda giž lid y těžkau střelbu obdržela, a sám polnj Maršalek giž opět zdrowějši gest, tak že předce k armádě odgeti mocy bude. Poněwadž Pan Generál de Wins we Wjdní nemocen gest, za tau přjcinau Pan Maršalek Laudon měl sobě wyžadati polního zbrognostu Hrabě Daltona, který giž také na cestě býti má.

Co w mnohých Nowinách psáno bylo, že Benátský Posel tagně z Konstantynopole odgel, z té totiž přjcinj, gaťoby snad nepřátelstwo mezy Benátskan obcy a Turky swug počátek wzyti mělo; tato zpráwa se odwoláwa, a Benátská rada na den 16 března zawřela, že při nynějši wogně, gaťo lonšého tak y letossního roku, neutral zůstati chce. Mezy tjm že cysarštěmu wogstu přes swug grunt přegiti pozwolj, pokud strany toho od Rakauského dwora požádána bude. Totěz nepochybně y Turkum učinj.

3 Temesswaru se pisse na den 22 března: Ta zpráwa, která se w této straně roztrasyla, že w Toplece mezy Atehadyj a Šupánkem 15 tisíc Turků stogj, gest neprawdiwa, a proto tjm porěšitelnějši, poněwadž až dosawad w té straně welmi málo našeho lidu pozůstawa.

Gať wyzvědači naši wyprawugi, tak skutečně tomu tak gest, že neuywyšši Wezyr přes celau téměř zymu w Rusěku se zdržowal, aby tjm ochotněgi wsecko k wedenj dálši wálky opatřit mohl. Gať známo, geho amysl předce gest na Banát.

Poněwadž k obáwánj gest, aby strž židy při wogenstých wozých negaty neporádek nepowstal, tedy na místě nich ginj pacholcy k wozum ustanoweni budau.

3 Wjdně 4 dubna. Gať zpráwa přicházj z Zemljina pod dátum 20 března, naši nic nepřátelského před se wzyti nemohau. Řeka Dunag na wsech stranách přes břehy se wyljwa, a totěz z giných stran slyšeti gest. V Zemljina
P 2 Du:

Dunaj tak vysoko wystaupila, že voda až k redurum dochází, a naše přední stráže až k winicem postanuauti musely. Tato veliká voda slauží našim k pokogi, a Turky zdržuje, že podobně nic nepřátelského před se vzíti nemohau. Giž strz mnoho dni slyšet střeliti na Bělehradě, a Turcy sobě pozmalu své čayky pripravungj. Ostatně ale chřegj tomu někteří, že w Bělehradě přes 6 tisíc bogowného lidu nepozůstáwá.

Podlé zpráwy od našeho wogsta z Moldawy, Rusowé, kteří strz desíť a špatné cesty ani z místa hnanti se nemohli, opět blíž k Bendru postupugi, a gať se z toho soudj, tu perwnost co neydrjw oblehnau.

Gať k Ruské, tak y k naší armádě newyprawitedlná zásoba potravj se dowáží.

3 Zemlna 21 března. Turcy gsau pokognj, a my podobně. Na ten způsob z té strany mnoho nowého psati nemůžeme. Y také v Sabače wsecko w pokogi gest. Zwornjčj Turcy dali syce wzkázati do Sabače, aby gich naši co neydrjw k obědu čekali; ale naši giž w té straně takowým Tureckým komplimentum gsau obwykli, a dali jim odpowěd: aby gen přišli, že k gegich přigetj wsecko přichystáno gest. — To střilenj, které newstále w Bělehradě trwá, newyznamenáwá nic gineho, než že wogacy we zbrani, a dělostřelcy z Rusu střeliti se cwilegi.

Strany 14 zagatých dobrowolníků, kteříž w čas přiměřj od Turků chyceni byli, Bělehradský Bassa syce několikrát požádán byl, aby ge nazpátek wydal; ale on nemage ohledu na žádost, předce

ge do Konstantynopole zaslal, a dal za odpověd: Tito dobrowolnicy gsau Turceti poddani, a dal sem ge w Serwi proto schytat, poněwadž w té zemi gazkožto nepřátelé neměli co dělati.

Předewčjrem přišel Turecký oficyr z Bělehradu na naši stranu, a žádal buď s Cysárem geho Milosti, aneb s zpráwu wedaucým Panem Generálem mluwiti; byl tedy zaslán do Petrowaradjnu. Brzy nato připlaui giň tři Turcy na Kocápce na náš břeh, a čekali na gmenowaného oficyra až do večera, ale nadarmo.

W Serwického dobrowolného wogsta, které stogj w Syrmii, welice lid umírá; za tau přičinau oni nechřegj zůstati w Syrmii, nýbrž žádagi, aby do Sabačského okolí přeloženi byli.

3 Sabinowa 20 března. Wsecky zpráwy z Walachye w tom se stowňawagi, že giž v Bukarestu Turků newseislňý počet pohromadě gest. Y také w těch místech, kudy do naší země průchod gest, okazugi se welim zhušta. Přes Wulkánstau hlynicy mělo nanowo mnoho Turků wypadnauti, strze což obydwatelé Sislského audolj nemalo zastrašeni byli.

Na horách po hranicích dosawad 5 střewjcu zwýši leží sněhu, strze kteří gesté za dlouhý čas k žádnému nepřátelstwj přigiti nemůž. — Dne 9 března v vsy Kukuru při Terebursté hlynicy okazalo se as 60 Turků, kteří nepochybne aumysl měli tuto stranu wyspehowati. Bdyž několikrát střelili po našich předních strážích, přes Rymopolunk obrátili se nazpátek, a dále nic před se newzali.

Dne